

Jacek Trznadel

"Tragedia i mit tragiczny w filozofii Pawła Ricoeura", Ewa Bieńkowska, "Twórczość" R.XXVII (1971) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/41, 244

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ BIEŃKOWSKA Ewa: Tragedia i mit tragiczny w filozofii Pawła Ricoeura. "Twórczość" R. XXVII:1971 nr 4 s. 88-99.

Omówienie trzech nie tłumaczonych dzieł francuskiego filozofa z kręgu "Esprit" - Paul Ricoeura: "Filozofia woli: Wola i przymus"; "Skończoność i wina: Człowiek upadający"; "Symbolika Zła". Książki te są próbą wewnętrznej analizy symboliki kultury europejskiej, poczynając od tragedii greckiej, mitów leżących u kolebki tej kultury, m.in. mitów judaistycznych i chrześcijańskich. Wśród tej puścizny dokonuje się aktywny wybór w teraźniejszości. Ricoeur postuluje, aby wybór podobny stał się również dziełem filozofa przekształcającego swoją naukę z obserwacji w poetykę wolności.

BP/41

J.T.

/II/ BUREK Tomasz: Spór między likwidatorami Młodej Polski. "Twórczość" R. XXVII:1971 nr 1 s. 61-73.

Artykuł dotyczy krytyki poglądów filozoficznych Brzozowskiego, przeprowadzonej przez Irzykowskiego w tomie "Czyn i słowo". Różnica postaw, jaka wykryła się w sporze między dwoma głównymi "likwidatorami" Młodej Polski, jest wyrazem starcia się dwu zasadniczych nurtów myślowych dyskusji światopoglądowej ostatniego półwiecza: orientacją myślową humanistyczną nastawioną na ogólność - historyczną, a orientacją nastawioną na szczególność - personalistyczną i egzystencjalną. W dyskusji Irzykowskiego z Brzozowskim spór ten koncentruje się na pojęciu "pracy". "Pracy" rozumianej jako transcendencja w stosunku do myśli i życia indywidualnego/Brzozowski/ zostaje tu przeciwstawione pojęcie pracy - aktu immanentnego człowiekowi w jego jednostkowym i niepowtarzalnym wysiłku istnienia, który dopiero za pośrednictwem systemu kultury i transmisji przekształca się w pracę społeczną /Irzykowski/.

BP/41

H.P.